

Bécs, Pénteken, December 2-dikán, 1825.

Nagy Britannia.

A' 11 ágyus Cimon nevű Görög Brigg, mellyen, mint annak Kapitánya, Miauli, az Admirális' fija, és 55 hajós katonák, a' Görög Directoriumnak Angliához intézett ajánlásával Londonba jött vala, onnét nem régen hazája felé vissza indulván, Origny nevű Anglus kised sziget mellett, a' Normándiai Frantzia partól nem messze, hajótöréstszenvedett. Szerentsére az emberek mind kimenekedtek, 's a' vagyonnak nagy része is kifogatott 's a' partra hordattatott, de nem volt köszönet benne, mint a' Londoni Kurirban egy ugyan ezen szigetről Nov. 12-dikén hozzá küldött 's általa kiadatott levélben olvashatni: — „

„Tegnap (úgy mond) reggeli 5 órakor hajótörést szenvedé a' Cimon nevű Görög Brigg az ifjabb Miauli vezérlése alatt az Észak-kelet és Észak közti szörnyű nagy szélvész miatt, a' szigetnek keleti partja mellett. Az emberek mind kimenekedtek, de a' gazdag teréhnek, mellyel a' hajó haza felé erezett, mint nagy sajnálkozással említhetem, legalább két-harmad része, elragadoztatott, 's részint a' városba bé hordatott részint kedvezőbb időkhöz a' homokba takartatott. Egy jó familia béli ifjú ember is egész zsebit tele dugta ezüst kalánokkal. Mások ezüst markolatú kardokat hordtak-el. Ki mit kapott, arra tette a' kezit. Némelly aszszonyok egész darabonként hirtolták-el a' muselint. A' tulajdonosok' számára nagyon keveset lehetett megtartani. Az ágyuk a' hajón ma-

radtak; ezeltnek kiragadtatása senkinek eszibe nem jutott; mindenek tsak a' ragadozóban foglalatostkodtak. Egy szegény Görög nem ok nélkül kiáltott-fel ma reggel e-képpen: — „Bár tsak valamelly Török partra vetttem volna ki; ott tsak a' halált reménlhettem 's találhattam volna is meg: itt a' Keresztyének között ellenben oltalmaztatást és könyörületeséget reménltem, és mit találtam? kiragadoztatást 's méltatlan szenvedéseket!“

Lytton Bulwer nevű Anglus, a' ki Browne Hamiltonnal együtt mint Biztos, az Angliában felvetett költsönnek első szállítványával tavaly Görög országba ment, hanem onnét nem régen Londonba vissza érkezett, a' Görög Ország-lószékhez vissza írván, fájlalni lehet hamind igazak, a' mikkel őket itt következő levelében meglelték: — „

„Excellentiás Urak! Nem lenne semmi haszna, ha továbbá is titkolnák a' dolog' valóságát. Mindnyájan tudjuk már most, hogy Görög országot tsak egy tsuda tarthatja-meg, tudniillik az, ha az Urak ennekutánna jobban viselik magokat. A' böltsességre legjobb oktató régulákat találunk a' múlt szerentsétlenségeknek megfontolásában. Erre nézve engedjék-meg Uraságtok, hogy juttathassam eszékbe azon szempillantatot, melyben Görög Ország kivétvén nyakából a' lántzot, úgy látszott hogy nints egyébre szüksége, hanem tsak hogy állhatatos lépésekkel haladjon céljának elérésére, a' szabadság' talpkövének.

letérésére. Sőt ha úgy tetszik, még több szerentsés idő-pontjaitokra is vissza emlekeztethetünk benneteket. Jutnak-e eszetekbe a következő szerentsés történetek? Tripolitzát erő által vették meg; Nauplion maga adta fel magát; s a Peloponnesusnak erősségeit többire a magatok részére hajtottátok vala.

„Ezen szerentsés időpontokban nem látszott egyéb fogyatkozástok lenni, tsak pénz, de úgy, ha illendően fognátok azt, addig nyert szerentséteknek magatokhoz való tsatlására fordítani. Ezen egyetlen egy szükségteken egyedül az Anglus Közönségnek nagy lelke tudott segíteni. Én már most egy kevésbé komorabb hangon szölok hozzátok. Némelly számadásokat kívánok tölletek — mert egyedül tsak tölletek kívánhatja ezt Görög Ország — szoros olly számadásokat, mondék, azon pénzekről, mellyek néktek közönséges czélra való fordittatas végett adattattak, s ti azok, mint mi gondoljuk, magános czélok, elérésére fordítottátok.

„Hova lett az egész első költsönözés, hova a másodiknak azon része, mellyet felvettetek? Vagy talám goromba kérdésre fokadtam? Engedjétek meg, hadd feleljek meg én helyettetek. Ha igazat akarnátok szöllani, tsak ezeket felelhetnétek: Néktek (ugy-e?) sok költség kívántatott bizonyos faktzióknak fentartathatására; ti jobbnak tartottátok önn magatoktól hajókat bérlélni ki, mint sem hogy a közönség számára egész hajóserget vásároltatok volna; ti a helyett, hogy belső békesség olajfáját ültettetek volna Görög ország földjére, jobbnak tartottátok ott a meghasonlás és civakodás szövétnékét lángoltatni; s végre még ezt is valljátok meg, hogy idővel azt az együgyűséget, hogy egymáséránt igasságtalanok akartatok lenni, eszetekbe véren, így kezdetek ohajtvá sohajtozni: O bár tsak oko-

sabbak tettünk volna. De már késő tsipánkodni.

„Mind ezekhez képpest még tsak egy pont van hátra, melyről, ha valóság az, hogy bánjátok tselekedeteiteket, beszélnem kell hozzátok. Ezen beszéd pedig tanásadás leszen. —

„Ne buzdittátok többé a költemény-fabrikásokat; már eleget gyönyörködtünk anekdotákban, mellyet könnyű költeni: az olly ütközeteknek leírásában, mellyek sehol elé nem fordultak; s olly győzelmekben, mellyeket tsak a papiroson s egy kardvonás nélkül nyertetek. Né fizésétek az e-féle fabrikásokat. Benneteket a képzelődés tsal. A közönséget akartatok megtsalni, s magatokat tsaltátok meg. Ne zavarjátok össze a gyengeség érzését a veszedelemnek megvetésével. Ha még nem késő, szerezzétek meg magatoknak a hadakozás valóságos Néroját, az az, szerezzetek jó hajókat, jó Tiszteket, s mindentéle jó hadi készületeket. Már vágyhat jó sergeitek, a szározon, s olly tengeri embereitek, a kik más Országglöszék alatt a győzelmekedsnél többet tettek volna. Ne tsatázzatok nádszálakkal ott, a hova kard kívántatik. Czélozzatok minden tsapásaitokkal az ellenség szívére. Mondjátok le az egymás eránt való bizodalatlankodásról. Költsönözött pénzeteknek hátra lévő részét fordittátok valósággal hasznos nemzeti czélokra. Bizzátok azt valami ollyan független és semmi faktzióban nem részes emberre, a ki, éppen ezért alkalmas legyen arra, hogy mindnyájotokat regulában tudjon tartani. A ti költsönözésteknek egy része még azoknak kezeikben van, kik azt ígérték, hogy adni fogják néktek. Ezek karakterrel bíró emberek. Ezek bizonynyal egyéb okból is ígérték Görög országnak ezen pénzeket, nem tsak abból, hogy magoknak nyeréséget hajtsanak belölle. Mint hogy ezen embereknek Görög ország jó hírét, a magok

jö nevét, valamint a' magok', úgy Görög Ország' hasznát is szemeik előtt kell hordozniok, erre nézve engedjétek-meg Excellentziások, hogy őket arra ksrhessem, hogy ezen-tul a' kezekből kiadandó pénzt, úgy adják-ki, hogy gondoskodjanak annak mi-czélra lejendő fordíttatásáról is. Most nem szölkök többet ezen emberekhez.

„Excellentziások! mint hogy ismét hozzátok fordulok beszédemmel, engedjétek-meg, hogy valami régi példabeszédeklet juttathassak esztekbe, tudniillik: „Az „önn' tapasztalásunk által vásárlott böltsesség, sokszor drágává leszen; a' boldogság a' gondosságot, munkásságot, 's a' „másoktól adatott jó tanátsnak elfogadását „szokta követni; ha tudatlanságnak és tu- „nyaságnak rabjai maradtok, hiába folya- „modtok az Istenekhez, mert így ök meg- „mérgelednek, 's ellenségeitkévé lesznek.“

King Rufus, mint az Észak-Améri-
kai egyesült Státusok' Követje és Sennor
Hurtádó, mint Kolumbiai Követ, meg-
hitelező irásaiknak beadására nézve au-
dientziára vezetettek a' Királyhoz. Csesz-
ter úr vezette, 's Kanning úr mutatta-
be őket.

A m é r i k a.

A' Kolumbiai külső dolgokra ügye-
lő Minister Pedro Gual, már elindult
volt Bogotábol Karthagona felé, hogy
ott hajóra ülven Panama felé az Améri-
kai Nagy Congresszusra elevezzen, 's
hogy annak könyittatását még September-
ben eszközölhesse. Bolívar már tavaly
December 7-dikén minden Améri-
kai Státusokhoz hívogató írást küldött volt, hogy
küldjenek Követeket a' Nemzeteknek ezen
Nagy Congresszuszára.

Kolumbiának egész tengeri ere-
je össze kezdett gyülekezni ugyan ezen

Karthagénai kikötőhelybe valamely expe-
ditzióra lejendő küldtetetés végett. Gon-
dólják, hogy San-Juan-de-Ulua vá-
rának ostromlására mennek a' Mexikói
és Kolumbiai egyesülendő hajósergek.

Calaó várát az Ostromlók Jun. 18-
dikén ismét elkezdették ágyugolyóbisok ál-
tal rongálni, melyből tehát a' következik
hogy az alkudozásoknak nem lehetett ki-
vánt kimenetele.

A' Mexikói Országlószék még ugyan
nem adta vala ki, hanem készült kiadni,
azon Végzést, hogy annak kihirdetetésé-
től fogva számlálván 4 hónapokon-tul nem
leszen szabad a' Mexikói kikötőhelyek-
be Frantzia kereskedő portekáltat be-
vinni.

A' La-Platái egyesült Státusoknak S.
Juan nevű tartományában támadás ütött-
ki. Carrera-de-Cuyo városában az
Örző sereg letette a' Carrel nevű oda-
való Kormányozót, Astorga nevű Pap
pedig egy lármás népsereggel magára ezen
városra is reá rontván azt elfoglalta, a'
honnét Carrel, a' volt Kormányozó az
elékelőbb lakosokkal együtt Mendóza
városába vette futását. A' városnak S.
Juánnak elfoglalásában azzal a' fogással
élt a' nevezett Pap Astorga, hogy a'
Religió veszedelemben forog.

B é c s.

Császár és Király Ó Felsege mélyen
megörvendeztetvén, azon szíves részvétel ál-
tal, mélyet ezen Császári lakó városnak
jó és hűséges lakosai az Ó Felsege meg-
gyógyulása által okoztatott örvendezéssé-
kért az által kimutattak, hogy az Ó Felse-
ge Pósonyból lett visszaérkezésénél nap-
ján estve a' várost innepi módon megvi-
lágosították, kegyelmesen méltóztatott Fel-
séges tetszését a' maga Fő Udvarimestere

) *

Chudenitzi Gróf Czernin Úr által Béts Polgár mesterének tudlára adatni.

Ó Császári Királyi Felsege a' Fran- zia K. Udvarnál lévő Nagykövetjének Bá- ró Vincenz. Úrnak azon kérését, hogy ötet negyven esztendőknél tovább folyta- tott Katonai és Diplomatikai, érdemekkel telyes pályafutásából nyugodalomra botsá- tani méltóztatna, telyesiteni 's helyébe a' maga eddig a' Nagy Britanniai K. Udvar- nál volt Nagykövetjét Eszterházy Pál Ó Hertzegségét, a' Legkeresztyénebb Fel- ség' K. Udvarához Cs. K. Nagykövetté ki- nevezni kegyelmesen méltóztatott.

Mint Cs. K. Nagykövetet a' Nagy Britan- niai K. Udvarhoz eddig a' Pápa Ó Szentsége Székénél volt Nagykövetet Gróf Apponyi Antal Urat nevezte-ki Ó Cs. K. Felsege.

A' pénzfolyamat Dec. 1-sőjén, közép ár :
A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji 93 1/2
Az 1820-béli sorsosok, 147 1/2
Az 1821-béli hasonlók, 125 4/5
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligá-
zióji, 52 forinton keltek, mind C.p. ben

A' marhahús' fontja Bétsben, Decem- berben, 7 ezüst vagy 17 1/2 V. Cz. krajczár- fa határoztatott.

Magyar Ország.

A' Posonyi Ujságlevelékből Nov. 29- dikén: — „Náadorispány Ó Cs. Fő Her- czegségének tegnap déli 2 óratájban Béts- ből lett szerentsés visszaérkezésével, mind- járt akkor délutáni 4 órára az Ország-

gyülés' 22-dik (Elegyes) Ülése a' Rendék- nek tudokra adatott, 's valósággal vég- hez is menvén, valamint a' Király és Ha- za' boldogittatásán buzogva dolgozó Ren- deknek úgy minden igaz és hűséges Haza- finak örömére új és fényes bizonyosságát mutatta a' legjobb Király' ezen Ország- eránt viseltető Felseges és atyai jótévő gond- dollkodásának 's a' Náadorispány Ó Cs. K. Fő Herczegsége' Király és Haza eránt viseltető buzgó Hazafiságának 's jó akarat- jának. Ó Cs. K. Fő Herczegsége legelőbb is egy olly Beszéd által nyitotta-ki az Ülést, a' melly minden jelenlévők szívét legna- gyobb örömmel és legtisztább indúlatból származó háládatossággal töltötte-el, mely- re azon új Felseges Resolutiónak felolvastatása következett, mellyet a' Nagy- kegyelmű Császári Királyi Felseg az Ó Cs. Fő Herczegsége hathatos közbenjárása, azon Első után, a' Rendektől múlt hónap 22-dikén a' Thronus' léptsőire letéttett alá- zatos Felírásra adni méltóztatott, 's a' melynek Kinyomtatását Ó Cs. Fő Her- czegsége kegyesen megengedni méltóztatott. Ezen Ülés egy szívvél lelekkel való több- szörözött Eljen! Eljen! kiáltásokon vég- ződött, mellyek az örömmel eltelt Rendék- től az Ó Cs. K. Apostoli Felsege és a' Náadorispány Ó Cs. K. Fő Herczegsége hosz- szú és boldog életjékért a' mindenható- hoz botsáttattak.

Ezen újabb, atyai tiszta érzésekkel és malasztal telyes Felseges Rescriptum, ö- képpen következik:

Benignum Rescriptum Declaratorium

in objecto Repraesentationis, e Sessione Diaetali 22° Octobris celebrata submissae, eamque sub dato 9° Nov. subsequente benignae Resolutionis Regiae.

Franciscus Primus, Divina favente Clementia Austriae Imperator, Hungariae, Bohemiae, Galliciae et Lodomeriae Rex Apostolicus, Archi-Dux Austriae etc. etc.

Serenissime Archi-Dux, Frater Nobis Charissime, Reverendissimi, Reverendi, Ho- nora biles, Spectabiles ac Magnifici, Magnifici item et Egregii, nec non Prudentes ac

Circumspecti, Fideles Nobis Dilecti! E Relatione Dilectionis Vestrae intelleximus, SS. et OO. Regni Nostri Hungariae, Diaetaliter congregatos, e tenoribus benignae Resolutionis Regiae de dato 9. currentis ad Eosdem dimissae, sollicitudinem de praedictis a vitae suae Constitutioni, quam inaugurali Juramento Nostro firmatam, omni tempore Nos tueri, ac conservari velle, identidem, ac in postrema quoque hac benigna Resolutione Nostra declaravimus, inferendis concepissemus, novamque eatenus Remonstrationem Nobis demisse substernere paravimus, sed mutato consilio legalem Dilectionis Vestrae intermediationem, scopo obtinendae declaratoriae Nostrae de iis, quae sollicitudini suae ansam praebuerunt, Resolutionis praelegimus.

Silentio quidem praeterire non possumus, Nobis id prorsus inexpectatum evenisse, Paternoque cordi Nostro eo magis doluisse, quod pervasi simus, si non verba, quae ad historicam recensionem referebantur, seorsive, sed totus benignae Declarationis Nostrae complexus combinatus fuisset, omne ex illis haustum dubium suapte cessare debuisset; ad edendum nihilominus irrefragabile documentum, quanto in pretio, tum fiduciam Statuum Regni in Dilectione Vestra locatam, quam legalem Eiusdem coram Majestate Nostra susceptam Intermediationem habeamus, exoritam Declaratoriam benignam Resolutionem Nostram Regiam, ad Dilectionem et Fidelitates Vestras elargiri eo minus ambigimus, quo magis alienum ab intentione Nostra fuerat, praeteritos eventus, qui Gravamini, medio demissae Repraesentationis dno 22. Octobris a. c. Nobis remonstrato, ansam praebuerunt, Paterno Cordi Nostro atque ingratos, in exemplum futurorum adducere, aut praeteritorum adjunctorum recensione, ad uberiores Dilectionis et Fidelitatum Vestrarum tranquillitatem pleno cum candore adducta, novum Nobis pro futuro Jus asserere, aut sub obtentu extraordinariorum eventuum materiam subsidiiorum cujuscunque nominis, seu in aere, sive in natura, aut Tyronibus, a Diaetali pertractatione, quorsum eandem juxta claros Articuli 19. 1790/1 tenores spectare, ultra agnoscimus, avocare.

Jam quantum ad desideria Dilectionis ac Fidelitatum Vestrarum, medio praecitatae Repraesentationis suae Nobis proposita, et praesenti Dilectionis Vestrae intermediatione rursus coram Nobis secundata attinet: Intuitu Contributionis ulteriorem in sensu benignae Resolutionis Nostrae, 9. currentis, mensis editae, Dilectionis ac Fidelitatum Vestrarum, pro natura et usu Diaetalium Tractatum faciendam propositionem praestolamur.

Porro quoad Comititia, singulo triennio in omni celebranda, benigna intentione Nostra, in sensu praeeistentium eatenus Legum alioquin luculenter declarata, ad testandam sinceram Nostram propensionem, precibus Dilectionis ac Fidelitatum Vestrarum uberius deferendi, benigne admittimus, ut si cuncta, quae secundum Articulum 13: 1790. superanda restant, his Comititiis plene terminari nequirent, Dilectio et Fidelitates Vestrae circa tempus Diaetae, adhuc ante evolutionem triennii indicendae, sub finem praesentium Comitiorum desideria sua Nobis demisse substernant.

Articulum 18: 1790/1 extendendi necessitatem haud adesse, praecitata benigna Resolutione Nostra declarationi et nunc quoque ultro inhaeremus.

Consilium vero Regium Locumtenentiale Hungaricum in legali sua activitate Articulo 102: 1725, et 14: 1790/1. sufficienter declarata, Nos conservare velle, ac proinde Repraesentationum, per idem Consilium Regium Locumtenentiale Nobis fa-

ciendarum, condignam semper reflexionem Nos habituros, Dilectio et Fidelitates Vestrae, ex praecedenti benigna Resolutione Nostra Regia alioquin intellexerunt.

Relate denique ad legalem inter Comitatus correspondentiam: Dilectionem et Fidelitates Vestras latere non potest, quinam casus restrictioni fovendarum inter Jurisdictiones Correspondentiarum, ansam praebuerint: ad interpositionem tamen Dilectionis Vestrae, et preces Fidelitatum Vestrarum clementer admittimus, ut circa easdem correspondentias projectum Articuli, genuino spiritui benignarum Resolutionum, de Anno 1792. et 1812. et legali Ordini conforme, Nobis demisse substernatur.

His, velut parte ab una sollicitudinem Dilectionis et Fidelitatum Vestrarum, e tenoribus benignae Resolutionis Nostrae desumptam tollendam, quin imo Easdem benignam Nostram in Earundem Vota propensionem agnitas esse, et speramus, et Jure praestolamur; ita Easdem paterne ac serio hortamur, ut ad pertractationem benignarum Propositionum Regiarum, pro legali sua obligatione incumbant, modumque pertractandorum Deputationalium Operatorum, quae juxta ipsarummet Statuum et Ordinum, in Comitibus 1807 manifestatum unanimum sensum, solam accomodam et systematicam sufferendorum Regni Gravaminum modalitatem continent, Nobis sine mora substernant, nihil deinceps moraturi, ut illa quoque Gravamina, sive ea praefereantia, seu reliqua talia sint, quorum medela in Operatis Deputationalibus non contineretur, ac proinde cum his jungi nequirent, vera filiali cum fiducia Nobis per Dilectionem ac Fidelitates Vestras proponantur. Quibus in reliquo Gratia et Clementia Nosta Caesareo Regia benigne, jugiterque propensi manemus. Datum in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae, Die Vigesima Sexta Mensis Novembris, Anno Domini Millesimo Octingentesimo Vigesimo Quinto. Franciscus m. pr. Princeps Franciscus Koháry m. pr. Ignatius Márkus m. pr.

Ha egy igaz házafi tüztől hevesült Magyar, ezen minden szavai által éltető malasztot sugárló Felsőleges Rescriptumot figyelemmel olvassa; ha azokat az áldásokat, mellyek továbbá ebből kifolyhatnak, fontolóra veszi; ha továbbá Nagyjainknak felbredéseket méltó tekintetbe veszi; ugyan nem fokadhat-e illy érzékenyül buzdító szavakra: Mi fogja Magyar Országot már most gátolni abban, hogy a' boldogságnak legfelsőbb grádsára ne léphessen, hogy nyelvének lehető kimiveltetést, s minden nemzeti intézeteinek telyes tökéletesülést adhasson. — Arról, a' mit itt Nagyjainknak felbredéséről szollék, méltó buzgósággal emlékeztek már Hazánkbeli újságaink, ezen kifejezésekben: —

Mint hogy már 1790-diki Ország gyűlésben is elő fordult egy Magyar Akade-

mianak felállittatása, és ez eránt az a' Deputatio, melly a' Tudományokra nézve ki volt rendeltetve, vélekedését bé is mutatta, Magyar lélekhez illő következés volt, hogy midőn e' jelen való Ország gyűlésében a' Kerületi ülésben szóba jött ezen nemzeti Akademiának felállittatása, azt mint régen óhajtott tárgyat, mindnyájan kész örömmel fogadták, és a' szent cél által fellelkésítettven, annak végbe vitelére legelőször is Méltóságos Gróf Szécsényi István, ama' Nagy Szécsényi Ferencznek lelkes fia, egy esztendői jövedelmét egészen felajánlotta. Ezt követte Méltóságos Vay Ábrahám, Császári Királyi Kamarás Úr, a' ki 8,000 forintot pengőpénzben; továbbá Gróf Andráshy György 10,000 forintot pengőpénzben; Gróf Károlyi György egyszerre esztendői jövedelmének

felét, és jutalom kérdésekre esztendőnként 1000 forintot pengőpénzben; Gróf idősbb Pálffy Ferencz pedig esztendőnként Váltó-Czban 1000 forintot. Illy példás hazafiúi áldozatok, valamint nem kétkedünk, hogy sokakat hasonló jó tételre felbuzdítanak, úgy magokban is méltók,

hogy a' Nemzetnél örök emlékezetben maradjanak.

(Mi pedig a' Haza' képeben esdeklünk az egcknek, hogy tegyek ezen és több illy nagy értékű Nagyjaink' felbuzdulását hozszu időkig tartóvá, állandóvá! M. K.)

A Magyar Kurir tisztelt Olvasójához!

Ismét eljött az idő, hogy a' Magyar Kurirt egy esztendőre beszegődhessük. Huszonkét hete telt, hogy e' folyó félesztendőt tölteni kezdtünk, 's ezen idő alatt elküldöttük a' 44-dik újságot. Így hát megfeleltünk azon ígértünknek, melyet múlt Juniushan kiadott tudósításkunkban tettünk, hogy Juliuson kezdve régi jó rendje szerint fogja a' M. Kurir a' maga Ujságitási szolgálatját tenni tsak egy darabnak is elmaradása nélkül. Hogy a' múlt fél esztendőben a' szokott rend nagyon megzavarodott vala, ennek nem közönséges oka volt, olly oka, hogy ha azt kérdené a' tisztelt Olvasó, hogy: hát mi baja volt a' Szegény M. Kurirnak? nem felelhetne többet ennél: — „

„Doris amara suam intermiscuerat undam!“

Volt a' M. Kurirnak olly jó akarója, a' kinek elég kemény szíve volt közönségesen erőssíteni, hogy a' múlt Juliusban nem leszen néki 20, mondom húsz Olvasója! Hála a' Magyar nemzeti nemes érzsnek, hogy tsakugyan még is volt annyi, hogy a' Kurirnak minden költségei kiteltek, a' nélkül, hogy ezen fél esztendő alatt egy forint adosságot is tsinálni kéntelenített volna.

Méltán felindíthatja tehát a' M. Kurirt a' háládatos érzs arra, hogy tisztelt Olvasójának, a' kik őtet ezen félelmes környülállások között is el nem hagyták, tsakta szívből származó köszönetet mondjon, 's magát továbbra is nemzeti buzgóságokba ajánlja, a' mint ezennel ajánlja is, és kettőzött buzgóságtól lelkesítette lép-ki a' maga 1826-béli pályájának kifutására, melly abban fog állani, hogy tisztelt Olvasójának, kik a' felől rendclést fognak tenni, egész esztendő alatt 104, fél esztendő alatt pedig 52 árkusokból álló Ujságot küldjön.

A' főbb tárgyak, mellyek ezen Ujságban találatni fognak, kiváltképpen és legszélesebb értelemben vétetve, e' hármak lesznek:

Először. A' F. Császári Monárkhiát illető minden olvasásra méltó tárgyak, Előmozdítatások, Megtiszteltetések, Nevezetesebb meghalálozások, tanító 's gyönyörködítő történetek —

Másodszor. Az előttünk esmeretes világ béli minden Országokban naponként előforduló nevezetesebb tárgyak —

Harmadszor. A' két Kedves Magyar Hazánkbeli minden napi történetekről szolló tudósítások.

A' két elsőbiket össze keresni, kidolgozni a' M. Kurirnak tulajdon maga kötelessége; a' mi a' harmadikat illeti, azt ő a' két Hazában találató Barátjaitól-Jóakarójától, fáradságainak költsönös megfordítatásáért, várja, a' mint is hogy ezen,

nel közönségesen 's különös bizodalommal kéri mind azokat, a' kik ő eránta jó indulattal viselletnek, hogy néki minden, Ujságba méltó, 's az ő köreikben előfordulandó történeteket megírni ne terhelteessenek.

Az olyan levelekért, mellyek a' Kurírt akár melly tekintetben tárgyazzák, ő maga tartozik a' Bétsi fő Posta Hivatalnál esztendőnként, a' régtől, még a' Szatsvay Sándor' idejétől fogva fennálló alku szerént fizetni. A' levelezésért való fizetésnek, soksága tehát senkit el ne tartoztasson a' Kurírral való levelezéstől. Ő az erre kívántató költséget jó szívvel teszi, tsak hogy tisztelt Olvasójinak kedvelket ennyivel is inkább megtalálhassa.

Ide tehetnök még Negyedik tárgynak az új könyveknek kihirdettetését is, de meg kell jegyeznünk, hogy ezeknek kihirdetésével tsak úgy szolgálhatunk, ha tudunkra leszen, hogy a' könyv a' Czensúrán imprimaturt, nem pedig tsak transitet vagy tolleraturt kapott.

Elmellőzhetetlen megjegyzés a' M. Kurírra nézve az, hogy a' kik ötött tartani 's eleitől fogva rendesen venni kívánják, jókor parantsoljanak eránta. Eddig a' volt szokásunk, hogy a' fél esztendő elején, maig a' rendelések Bétsbe össze gyűlhetek volna is, minden addig volt Olvasóknak kétszer, háromszor, sőt négyszer is megküldöttük az Ujságot. E' réánk nézve a' Stempel miatt nagyon káros volt. Tudja már minden, hogy ujságunknak napfényre való jöhetéseért, minden árkusért egyegy ezüst krajtzárt kell, mint Adót, a' Kintstárnak fizetnünk. Ha tehát bizotalanra küldjük a' stempelezett Ujságokat, sok ezüst krajtzárokat kell vesztenünk azon olvasókért, kik azután ki maradnak. Hogy tehát ez ne történjék, azért mindeneket szívesen kérünk, hogy jókor adják vagy adassák tudunkra, hogy ujságaiknak küldözését ne állítsuk meg. Ha ezt nem tselekszik, kéntelenek vagyunk a' felesztendő végével egyszerre megszünni. A' pénzt utánna lehet küldeni a' már meg tétetett rendelésnek.

Ezen tekintetben logjobb szolgálatot tehetnek nekünk a' Tekintetes Postamester Urak, melyre őket ezennel szívesen is megkérjük, mi is meg igérvén, hogy a' kitelhetőségiparkodunk fárodságaikat meglőszönni.

Nagyon kedvesen veszi a' Kurír, ha azok, kiknek ezen esztendőben nem változott a' titulussok, megírják; vagy ha változott megigazítva küldik-el hozzánk, illy módon, melyről nem kell elfelejtkezni: *An die K. K. Hof-Post Zeitung-Expedition. Pro Magyar Kurír, in Wien.*

A' Kurírt Bétsben könnyű megtalálni az árkus' végén találtató, parantsolat szerént mindenkor feltéetni szokott Nyomtató mívhelyben. Ugyan ott nyomtatott Nyugtató mellett be is fizethetnek az ujságért, kiknek tetszik, mint hogy a' befizetésre Bétsben tsak ez a' két mód találtatik réá, úgy mint, vagy a' Postán, vagy magánál a' Kurírnál.

A' M. Kurír arra a' beálló 1826-dik egész esztendőre **26**, félre **13** forint leszen, V. Czedulában.

Ha kinek valamelly darab ujságai eltévedtek volna, írjon hozzánk, mert ha nállunk találtatni fog, meglődjük.

Végre ajánljuk szolgálatunkat minden eddig volt pártfogóinknak, még azoknak is, kik a' múlt fél esztendő béli viszontagságok miatt a' M. Kurírtól elpártoltak vala.